

Manacor reviu l'esperit de Guillem d'Efak

Un moment de l'actuació de la banda municipal de la vila al Teatre Municipal en la presentació del treball discogràfic *Siau qui sou*.

La banda municipal de música presenta el disc *Siau qui sou!* en un acte marcat pel record del cantautor

Text: **F. Marí**
Foto: **A. Bassa**

PALMA Sentiment i reivindicació. Aquests podrien ser els mots més adients per definir la vetlada de dissabte vespre al Teatre de Manacor. La presentació del CD *Siau qui sou* (rapsòdia de Guillem d'Efak), protagonitzada per la banda municipal de la vila, generà gran expectació. Tot feia preveure que l'espai quedaria petit i

que l'acte es convertiria en alguna cosa més que una simple presentació musical. Així fou.

La platea i el primer pis de l'espai escènic s'ompliren de públic -manacorí i forà-, tal com ja havia ocorregut el mes de febrer, quan la banda municipal donà a conèixer el projecte. Dissabte fou el torn del reconeixement en format CD, un motiu més per tornar a recordar les lletres sempre punyents de l'enyorat "negre" manacorí. No hi faltà la seva veu, enregistrada en una antiga cinta, en la qual ens avisava que la setmana té dos dies que no serveixen per a res: l'ahir i el demà. "L'avui és el que s'ha de tenir en compte!", deia el cantautor, que intentà gaudir al màxim de la seva vida, truncada massa prest.

Ben puntual, Gabriel Barceló Bover exercí de mestre de cerimònies. Conegut manacorí per

impulsar l'Escola de Mallorca, Barceló ignorà el protocol i volgué retre el seu particular homenatge a D'Efak versionant la *Cançó de Son Coletes* amb el PP i Espanya com a protagonistes.

Paraula encesa

Després arribà el torn del raonament del perquè d'un projecte com *Siau qui sou*. En realitat, el públic ja sabia que aquella no seria només una nit de música, sinó també de paraula viva, reflexió i record. El director de la banda municipal, Pere Siquier, fou un dels més emotius en agrair la "feinada" dels joves músics manacorins per les hores d'enregistrament i l'actitud sempre entusiasta sobre aquest projecte, versionat per Antoni Parera Fons. Biel Majoral, per la seva banda, recordà la connexió dels "genis" com Guillem d'Efak i Mi-

quel Barceló -autor de la portada del disc. Per part seva, el músic Gabriel Torres revelà als presents com sorgí la idea del projecte compartint viatges en cotxe amb Siquier. El darrer a parlar fou Bartomeu Mestre, *Balutxo*, qui va narrar les vivències personals amb el cantautor amb una connexió ben viva entre el públic i els ponents. No hi va mancar el recital de les seves lletres amb un gran crit que "aquesta terra és nostra, que ho sàpiguen els senyors", que omplí el teatre de mamballetes.

La música fou ahir menys protagonista, amb un petit tast de les cançons arranjades en el qual no va fallar la veu de Maria Rosselló amb un *Siau qui sou* molt sentit; tant, que l'hagué de repetir dues vegades. I és que, com digué Majoral, el poble així ho reclamava. ■